

Beskydy. Veronika
střídavě mokne
a schne, Josef má
v nohou 420 km.



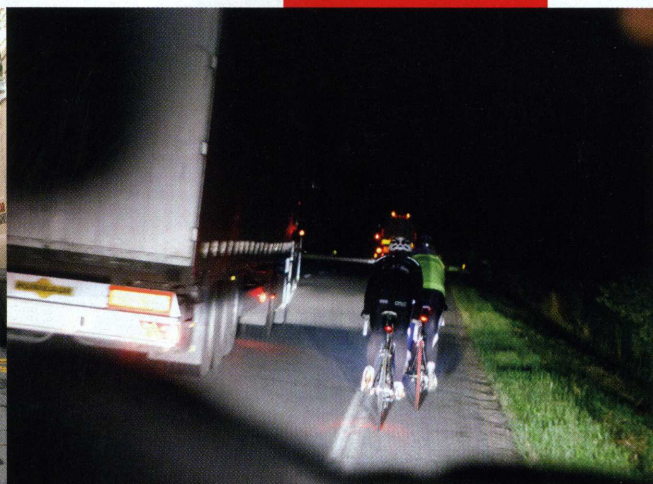
TOUR
DE FHM

ŠLAPKY & ŘETĚZ

Tři unavení amatéři, živý motor Josef Trchalík
a 500 kilometrů nonstop. Kronika rekordní cyklovýpravy
z Prahy pod ostravské haldy.



Startovní ceremoniál přiálákal tisíce fanoušků, skryté za fotografovými zády.



Šeroslepá Veronika se orientuje podle hluku kamionů. Musí znít zleva.

po stopěadvacetikilometrové nonstop jízdě z Jihlavy můžu dát pohov. Tolik jsem na kole ujel za posledních pět let. Bude tři čtvrtě na šest. Špičkový český ultramaratonc Josef Trchalík, druhý člen našeho pelotonu, už šlape šestnáctou hodinu a nezdá se, že by mu docházely síly. Tour de FHM. Tak trochu šílený nápad z poloviny léta nakonec dozrál a jede. Pět set kilometrů ze Solidní nejistoty do baru Desperado. Dva muži z FHM a Zkušená Veronika s neuvěřitelně dlouhýma nohama, schopnýma účinné cyklistické lokomoce. Dobrodružství. Extrémní sportovní výkon. Frajeřina. Totální kokotina (jak se vyjádřil náš grafik). Vyberte si.

Pendolino to zvládne za tři hodiny. Autem pojedete o hodinu déle – pokud se nezaseknete v zácpě. My jsme z Prahy do ostravské Stodolní dorazili za 21 hodin a třináct minut čistého času jízdy. Nešli jsme nejkratší cestou – přes Kolín, Jihlavy a Brno to nakonec dalo 491 kilometrů. Ani nejpohodlnější a nejspíš ani nejbezpečnější. Nicméně díky Tour de FHM jsme si dokázali, že i líní a nijak zvlášť trénovaní lidé mají ve sportu jisté šance. Takže pro případ, že do druhého ročníku půjdete s námi nebo si zorganizujete vlastní Tour – pár poznámek sedřených z vlastní kůže:

Start 16. září, 14.45

Oskara Tvárnici a Josefa Trchalíka vysílá na smrt Dominika Mesarošová a všechny nás trochu mrzí, že neukázala prsa. Zbytek týmu odbavuje telefonické mosty s Evropou 2 a ostravským rádiem Helax a ve volných chvílích se sází, jestli Ostravan Tvárnici a Valach Trchalík vyklíčkují z Prahy před setměním.

O. T.: „Začátek vypadá jako hezká projížďka – sluncem zalitá cyklostezka na Chodov. Vykládám si s Josefem o všem možném. Hlavně teda o tom, že Mesarošová neukázala kozy. To ještě

netuším, že za chvíli se všechno změní. Hlavní tah na Kolín. Kamiony kolem nás sviští jako obří projektily, doprovodné vozy uvízly kdesi daleko za námi v ucpané Praze a navíc začíná být zima. Trchalík má teplé kalhoty a bundu, já jen kratasy a dres s krátkým rukávem, protože jsem chtěl na startu působit stylově a hned za Prahou se obléct. Kde je sakra ta doprovodná dodávka? Když nás konečně dojedou, nafutruji mě roztoky, aminokyselinami, sacharidy, proteiny, uhlovodíky, pesticidy, herbicidy a kdoví čím ještě, takže mám najednou energii pokračovat v jízdě až do tmy. Začínám kamiony hustě nenávidět, když se mě ale beznadějně ztracený francouzský tirák ptá, kudy do Polska, nedělám fóry a poradím mu. Na obrněné pumpě (už jste viděli benzinku s pokladnou obloženou neprůstřelným sklem?) v Havlíčkově Brodě se nechávám vystřídat, 100 kilometrů ze začátku, myslím, stačí.“

16. září, 19.45 Havlíčkův Brod–Jihlava

Veronika chtěla šlapat Tour jenom za světla, ale nějak to neklaplo. Demel se nabízí, že pojede, ale Veronika odmítá, což bude mít v jejím blízkém okolí dalekosáhlé psychologické následky, o kterých se tu nemůžeme zmiňovat. Naše poradkyně ve věcech sexu tedy po paměti nasedá na kolo a mizí ve tmě.

Z. V.: „Měla jsem z domova jasné instrukce nasedat na kolo za tmy, takže už od Prahy melduju, že chci O. T. vystřídat před soumrakem. Fakt, že mi kolo dal až chvíli poté, co zapadl poslední paprsek, chápu jako výsměch. Mám chuť nechat celou noční etapu na D. D., jenže mu teče z nosu, vypadá nemocně a já mám měkké srdce. (Kecá, má ho jako šutr, pozn. red.) Ach jo. Lezu z vytopené dodávky do studeného večera, sedám na kolo a nevím, jak to dopadne. Ve tmě nic nevidím. Míjeji nás tiráky, vymetám každou

CO JSME JEDLI ANEB SILNIČNÍ MENU:

- > Iontový nápoj Fresh Up s l-karnitinem (koncentrát)
 - > Sacharidovo-proteinová tyčinka Weider (32 % bílkovin)
 - > Sacharidovo-proteinová tyčinka DOUBLE PRO od Weidera
 - > Sušené maso Beef Jerky
 - > Stimulant Power Starter (Weider)
 - > Sacharidovo-proteinový nápoj (gainer) Mega Mass 2000
 - > Weider Muscle Power Drink
 - > Protein Gold Whey (Weider)
 - > Multivitamin Vit Acell, Max Muscle Sports Nutrition
 - > Aminokyseliny BCAA (Weider)
- Vše koupíte na www.fitplus.cz



Ranní špička v Brně, výpádovka na Vyškov. Autobusy. Tiráky. Zatím ještě tma. Po nočních sto dvaceti kilometrech přes Vysočinu už potřebuju střídat. Řeklo se „na příští pumpě“, před čtyřiceti kilometry a oblasti Brno-venkov, což je něco jako menší brácha Kordiller. Kde se v Brně tankuje? Pod zemí? Červená světla vyskládaná nad sebou, jasná vizitka kopce. Tak tohle už nedám. Dám. Nedám. Budu muset, doprovodná dodávka s odpočatým O. T. už je nahoře a zezadu se na mě tlačí další doprovodné auto. Šlapu, šlapu, šlapu. A tam, nahoře, krásná modrozelená pumpa, nikdy jsem si nevšiml, jak spolu ty barvy nádherně ladí. A motorest Rohlenka. Ještě dojet sto metrů a bude polívka, po ledovém iontáku je mi na blití. Jenže – eh? Pumpa je nalevo v protisměru a nedá se k ní zahrnout, po pár desítkách metrů doprovodná dodávka s nápisem CYKLOMARATON míjí i motorest a pokračuje dál na Vyškov. Tak to jste se posrali, ne? Řídítka mé závodní meridy se sama otočila doleva a za minutu stojím na asfaltu oběma nohama, od půlnoci podruhé. Svítá. Dodávka dostala pokyn k otočce a já si



díru v silnici a křečovitě držím řídítka, smířená s tím, že tady kvůli FHM bídne země. A taky se bojím, že kvůli mé šerosleposti zbytečně země nějaké noční zvíře. Nakonec fakt přejedu kočku, kterou už ale našťástí rozjel někdo přede mnou. Vě tmě taky není vidět, jak jsou kopce, které cítím pod kolem, dlouhé a jak prudké, takže nevím, jak si rozvrhnout síly. Na prvních pár si je rozvrhnu špatně, takže do Brodu přijíždím zbytečně unavená. D. D. vypadá stále žalostně, slibuju mu, že teda dojedu ještě aspoň do Jihlavy. (Znovu jasná lež, D. D. svou indispozici umně skrývá a neustále nabízí Z. V., že klidně pojede. Doporučujeme znovu přečíst článek z minulého čísla o tom, proč ženy lžou.) Víc už ale ne. Když lezu před půlnocí z kola, srdce mi buší jako o život. Tenhle adrenalin si už nikdy nechci zopakovat.“

16. září, 23.42 Jihlava-Rohlenka

Chvilé odplaty. Člověk, kterého před měsícem napadlo, že „by se mohlo někam jet, ať se něco děje, třeba na kole do Ostravy“, si to teď vyžere. Virový útok na sliznice všeho druhu plus kopce Vysočiny. Po dvou kilometrech Demelovi symbolicky padá řetěz, ale zkušený J. T. ho během pár minut nahodí a dvě rudé blikáčky začínají stoupat k obloze směrem Velký Beranov.

D. D.: „Tělo vůbec nepochopilo, že místo čaje a postele dostalo kolo a kopce, takže se po pár kilometrech rozhodlo, že si chorobu nechá na jindy, a soustředilo se na výkon. Noční jízda přes Vysočinu sice vypadá brutálně, ale má svoje výhody. Provoz na nule, čistý vzduch a kopce víceméně nevidíte, takže se líp soustředíte na každé šlápnutí a prostě čekáte, až vás to vyveze nahoru. Dolů je to trochu adrenalin, protože při rychlosti kolem

„Po dalších pětadvaceti kilometrech se chci na všechno vysrat.“

šedesátky můžete jen doufat, že nenajedete na šutr, nebo náměsíčnéno ježka. Legrační světýlko vpředu dosvítí tak na čtyři pět metrů a stejně nemáte šanci zabrzdit. Aspoň že vám zezadu trochu pomáhá doprovodné auto. Horší to bylo s pitím. V jedenácti stupních se rychle vychladí a lokat ledový Power Starter není nic moc, takže ho prostě pár kiláků ohříváte v puse. Neboli pitný režim žádná sláva. Až k Velké Bíteši, což je osmdesát kiláků nonstop jízdy, to vyšlo na půl litru a dalších pětadvacet jsem už nepil skoro vůbec. Ve tmě se taky vyplatí dávat bacha na řidiče. Naše navigační



D. D. podává stížnost na měkké galusky, J. T. okamžitě zasahuje.

dodávka jednou až moc šlápla na plyn a na složité křižovatce zmizela, takže jsme si pár kiláků zajeli a o pár hodin dál kolegové zase nekompromisně najeli na D1 a nechali nás napospas chaotickým silničním ukazatelům. Nicméně jestli netrváte na kýčovitých rozhledech za cenu souboje s nákladáky a nebojíte se strašidel, na noční etapu nejsou žádné stížnosti.“

17. září, 6.40 Rohlenka-Přiluky

O. T. s Josefem vyrazí na Vyškov a Kroměříž, začíná pršet a zároveň je jasné, že jsme se podcenili. Původně jsme na trase plánovali dvě noci, ale už teď nám dochází, že do Ostravy dorazíme dnes. Družstvo FHM totiž jede neuvěřitelně rychle. Dává nám náš výživář Jindřich do gainerů a BCAA koks?

O. T.: „Myslel jsem, že Demel se svou chřípkou ujede tak 20 kilometrů a budu ho střídat, ale překvapil, jel prakticky celou noc. My s Veronikou zatím odhalujeme slabou stránku naší spanilé jízdy – chabou kvalitou odpočinku. Pár hodin ve skrčenecké poloze na zadních sedadlech fakt není ideální regenerace. Vlastně už se řeším, až zase nasednu na kolo, všechno je lepší než to podělané sedadlo v natrásající se dodávce. Demel samozřejmě vyžral epickou etapu na liduprázdné Vysočině a na mě zase zbyl hlavní kamionový tah do Zlína. Fuj.

Dešti odolná fototechnika!

Zvláštní poděkování si zaslouží Fuji za outdoorový fotoaparát FinePix XP10. Ano, to je ten, který si odnesl náš neznámý fanoušek v Ostravě-Prívězu. Nesmrtelné video pelotonu FHM jsme ale stáhli včas, sledujte náš Facebook.

Vysoká kola

První závody na kolech se rozjely v roce 1868 a borci šlapali na vysokých bicyklech trasu Paříž-Rouen.

Asi po šedesáti kilometrech mám krizi, naštěstí jsme s dodávkou domluvení na pauze v Kroměříži. Jenže Trchalík ani nepřibrzdí, s klidem dodávku míjí a šlape dál za obzor. Do prdele. Energetickou tyčinku jsem snědl už dávno, voda už je taky v čudu. Doprovodné vozy se chci na všechno vysrat a zahodit kolo. Jako zázrakem mě dojíždí naše dodávka a já ji v posledním tažení zastavuju a bouchám na okno, až mi dají něco k jídlu a pití. Mezitím za námi narůstá kolona zuřivě troubících aut, ale mě je teď všechno jedno. Power Bar tyčinka funguje zázračně – za deset minut už zase vesele šlapu Josefovi v patách.“

17. září, 11.36 Zlín–Přiluky

Veronika se tváří sklesle, jako by se jí na kolo ani nechťelo. Naštěstí to nikoho nezneklidňuje a je vyslána na trať. Prší. **V. K.:** „Omyl. Netváří se sklesle, protože nechci šlapat, ale protože si připadám zcela opomíjená. Jako jediná z týmu jsem zatím nedala stovku, takže na kolo sedám s odhodláním přejet celé Beskydy a dojet až do Ostravy, i kdyby to měla být moje cesta poslední. V noci jsem spala asi dvacet minut, ale krizovou únavu, kterou jsem měla někdy kolem šesté ráno, definitivně spláchl horký čaj u pumpy. Tělo pochopilo, že spát se půjde až příště, a kupodivu funguje normálně. Šlapu na Vsetín a povídám si s J. T. Doprovodná auta řeší vytráskanou baterku, takže je ztrácíme za sebou. Jsem ráda, že si pocení krve v kopcích můžeme užít s J. T. zcela intimně. Lepší, než když nahoru funíte desítkou, za vámi se na dvojku trápí auto, smrdí výfuk, usínající řidiči vám

O. T. právě dostal tyčinku a záchvat nesmyslného smíchu.



Unavený D. D. po se po noční etapě s radostí loučí s Brnem.

najíždějí na zadní kolo a celé to trvá půl hodiny, načež nahoře pomalu ani nemáte sílu vyšlápnout se z pedálů. J. T. slibuje tři velké stoupáky (přemýšlím, čemu asi on říká kopec) a sedmdesát nejtěžších kilometrů z celé trasy. Pět minut před střídáním začíná mrholit, ve Vsetíně už jsou to souvislé provazy. Vyztužený rozkrok mých cyklokahot se nasákl jako plína a čvachtá – taky velmi intimní zážitek. Jinak je to ale romantika. Napsal tady už někdo, jak je Jožka příjemný společník? Pobyt v horách mě navíc tradičně rozechvívá, takže šlapeme, povídáme, já se kochám přírodou a jsem šťastná. Škoda že mi začínají docházet síly. Na kopci před Frenštátem cítím, že mám definitivně dost. Cítím, že i J. T. má dost. Oba máme hlad. Už se ani moc ne bavíme a za jízdy se dělíme o poslední kousek sušeného hovězího, který J. T. vytáhl z kapsy. Ta mokrá věc mezi nohama mi začíná působit silné pálení, skuhrám, že

TRASA TOUR DE FHM:

> Praha
> Kolín
> Čáslav
> Havlíčkův Brod
> Jihlava
> Velké Meziříčí
> Velká Bíteš
> Brno
> Vyškov
> Kroměříž
> Holešov
> Zlín
> Vsetín
> Rožnov pod
Radhoštěm
> Příbor
> Ostrava

Ujetá vzdálenost:
491 km

Průměrná rychlost:

22,96 km/h

Maximální rychlost:

60 km/h

Celkový čas jízdy:

28 h 15 min.

Čistý čas jízdy:

21 h 13 min.

Našemu zkušenému řidiči Ládrovi je to jasné hned: „Jo, to vokno někdo rozbil!“



CYKLOMARATON



Tady si zloděj z Přívozu vytipoval sexy vesty a začíná plánovat zločin.

jestli tahle serpentina není poslední, sesedám. J. T. slibuje nahoře benzinku. Takže i jídlo a odpočinek. Konečně žvýkám domácí chléb, který jsem si upekla na cestu. Jožka tvrdí, že teď už se až do Ostravy povežeme jenom po rovině. Začíná svítit slunce. D. D. navrhuje střídání, ale jenom blázen by se nechal o poslední kilometry připravit. Těším se na triumfální vjezd do Stodolní, ale k němu přece jen zbývá ještě pár desítek kiláků šlápnout. Nakonec to pro mě budou ty nejdelsí na celé cestě. Už jsem hrozně unavená.“

Zločin v Přívozu

Závěrečnou, až kýčovitě snadnou šedesátku do Ostravy jsme jeli ve třech. Pohoda, slunce, zastávky u pump a v Mošnově vzdušná inspekce stíhaček na leteckém dni. V následujících dvou dnech jsme zažili nesčíslná ostravská dobrodružství. O jedno z nejzábavnějších se postaral O. T., náš ostravský ubytovací agent. Zařídil nám útulný hotel v Ostravě-Přívozu a zapomněl se zmínit, že to je něco jako místní Bronx. „Večer tu rovnou přespím, domů se neodvažuju, nedávno tady vedle zabili servírku,“ objasnila nám bezpečnostní situaci hoteliérka. Jenže až ráno, když nám někdo z místních fanoušků FHM rozbil okno u dodávky a kromě jiného si jako trofej odnesl kalhoty našeho artdirektora a řidiče Michala. Nicméně pocit vítězství nad vlastním tělem a pravděpodobností plus gigantický mejdan FHM v baru Desperado odštělil tuhle lapálii mezi místní folklor, takže: „Ostravo, dostali jsme tě!“ **FHM**

Na čem jsme jeli

Spolehlivé silniční stroje poskytl Merida:

1. Scultura EVO 908 (Demej)
 2. Scultura EVO 907 (Zkušená Veronika a O. T.)
- www.merida-bike.cz

Pohodlí pro tělo

Dres, tretry a jiné módní doplňky značek

Bontrager a Trek poskytla firma Bretton, extrémně namáhané části těla děkují!
www.bretton.cz
www.bontrager.cz
www.trek.cz

Reflexní vesty

Speciální pro cyklisty zapůjčila firma Zaspo
www.zaspo.cz

